

gode, hvor vi går ind og siger, at det godt kan være, at der i de videre forhandlinger er brug for at ændre radikalt på dem, hvis udgangspunktet er, at man skal tage højde for civilbefolkningen, og at civilbefolkningen ikke skal lide.

Og måske skal man også – det er så den anden del – i virkeligheden vælge at sige, at hvis man overhovedet skal vælte Saddam Hussein, så skal strategien måske ikke være den store militærmagt, den store begejstring for militærmagten, men måske være at sikre, at befolkningen får en indre styrke til at stå op mod Saddam Hussein. Og det får man så sandelig ikke, hvis det er en svag befolkning, der sulter.

Formanden:

Hr. Peter Skaarup som ordfører.

Peter Skaarup (DF):

I Dansk Folkeparti har vi valgt at tilslutte os det forslag til vedtagelse, som er fremsat her i dag. Vi mener, det indeholder mange fornuftige ting, som helt sikkert lægger nogle linjer for den danske Irakpolitik, som er helt på sin plads.

Vi må nok sige, at det da er meget godt, at SF rejser debatter herinde, men hvis man i den grad med den debatform, man har valgt, lægger sig så tæt op ad Saddam Hussein, som man gør, så har vi altså et problem i forhold til det sigte, som SF har med debatten.

Og der må vi nok sige, at Saddam Husseins nye venner herinde i Folketinget, SF og Enhedslisten, bør overveje, om det er hensigtsmæssigt, at Danmark går enegang i forhold til Irak og Saddam Hussein, hvor vi i virkeligheden med de signaler, vi sender af sted, siger til Saddam Hussein: Det, I gør, er i orden. Det er fint, at I fortsætter jeres kamp for at få masseødelæggelsesvåben, så I senere kan bekæmpe Vesten, kan bekæmpe USA, kan bekæmpe Europa og dermed også Danmark.

Det ser vi som et problem i den tone, som SF og Enhedslisten har anlagt i debatten.

Men vi deler holdningen om, at det er forfærdeligt, at det går ud over civilbefolkningen. Det er virkelig et problem i det hele taget for FN, at de sanktioner også rammer civilbefolkningen. Men man er bare pisket til at sende nogle signaler, der er meget utvetydige over for Saddam Hussein; meget, meget utvetydige.

Og derfor synes vi, det er rigtigt, at det også i det forslag til vedtagelse, der er fremsat, understreges, at Danmark vil følge op på Sikkerhedsrådets resolutioner, og at man sigter på at und-

gå, at Irak bliver i stand til at levere og producere de masseødelæggelsesvåben, som de har i tankerne.

Det er jo ikke lang tid siden, at vi fra forskellige kilder kunne høre – også fra nogle af de våbeninspektører, der har været derovre – at Saddam Hussein formodes at være meget tæt på at have meget alvorlige masseødelæggelsesvåben, som vel må siges at kunne blive rettet mod Vesten, må siges at kunne blive rettet mod Europa og USA.

Og det er selvfølgelig helt uacceptabelt, hvis vi har en aggressor i det område, som forsøger sig med statsterrorisme over for andre stater, og som i værste fald igen måske kunne finde på at overfalde andre stater i området.

Derfor må vi med hensyn til de offensive våben, der er tale om her, sige til Saddam Hussein, at det kan vi ikke acceptere, og fastholde den sanktionspolitik, vi har kendt indtil nu.

Vi støtter også i Dansk Folkeparti de FN-initiativer, der løbende har det sigte at målrette sanktionerne, så vi sikrer, at sanktionerne i videst muligt omfang undgår at ramme civilbefolkningen. Det er også afgørende for os. Vi kan ikke være bekendt, at FN eventuelt kan være med til, at der er personer, der lider nød derovre. Det er uacceptabelt, og det er ærgerligt, hvis det sker. Men vi må så samtidig sige, at det er Saddam Hussein, der har det helt afgørende ansvar for, at tingene er, som de er.

Vi ønsker også, at den humanitære bistandsindsats, der skal gives, gives både i dansk regi og i EU-regi. Vi synes, det er rigtigt, at man går målrettet ind og støtter den humanitære indsats i området.

Vi har været lidt forundrede over de meldinger, der er kommet om, at Danmark skulle have en handelsrepræsentation i området. Vi er derfor også glade for, at udenrigsministeren under spørgetimen satte fuldstændig på plads, hvad der egentlig er regeringens politik, nemlig at man ikke på nuværende tidspunkt ønsker at oprette en sådan repræsentation.

Vi må indrømme, at det signal, vi ville sende, hvis man oprettede sådan en repræsentation, ville være til fordel for Saddam Hussein. Det ville være noget, som Saddam Hussein ville kunne bruge i sin interne kamp mod oppositionen derovre, som der heldigvis er lidt af. Det ville være noget, der ville være vand på hans mølle. Og da er det for os at se afgørende, at man ikke bringer vand til hans mølle, men at man sikrer, at det